

Ideologisk forfall: Mordere og pedofile dyrkes som kjendiser

Vi kan stille spørsmål ved fremstillingen av overgrep og mord i de borgerlige og tabloide mediene, og om dette henger sammen med en allmenn krise i borgerlig ideologi og kultur. I løpet av de siste året er det oppsiktsvekkende hvordan folk som Viggo Kristiansen og Veronica Orderud får en form for kjendisstatus i mediene.

Vi kan se dette i sammenheng med en langvarig fetisjering av såkalt "truecrime" og tabloidenes hang til sensasjonalisme. I det siste året er den pedofile morderen Viggo Kristiansen blitt gjenstand for en kampanje for løslatelse, og like grotesk: den dømte barnemorderen er blitt til "Viggo" for mange medier, og han og familiemedlemmer har fått prate fritt gjennom mediene. Ransmannen David Toska ble nylig brukt som kommentator for sjakk-VM av TV2(!), og Dagbladet skriver om morderen Veronica Orderuds "nye liv" etter løslatelsen.

Også den fascistiske terroristen Breivik får en oppmerksomhet og dekning som er ingenting annet enn grotesk, med tanke på hva han har gjort. Borgerlig juss viser for all verden hvor impotent den er i møte med fascistisk terror, og således understrekes igjen hvordan den borgerlige staten objektivt sett holder hånda over fascistene – slik den alltid har gjort. Gjerningsmannen får opptre og vise frem både sin galskap og sin ideologi foran media, og til alt overmål får han bruke fengselets ressurser til å sende brev til overlevende ofre(!). Det er ufattelig, og kan ikke forsvares med referanser til borgerlig-liberalt demokrati og rettssikkerhet.

Kort sagt ser vi en fascinasjon for bestialitet og oppløsning i dagens borgerlige kultur, og det virker som

hemninger faller også innen de store mediehusene. Forfatteren Kavga skriver i en artikkel for revolusjonære Struggle Sessions i USA at borgerlig kultur er et kadaver som produserer talløse karikaturer av den romantiske tyven, og at det innen skjønnlitteratur og film dyrkes en karakter som kan kalles "den heroiske litterære filleproletaren". Dekningen av de nevnte morderne, overgriperne og ranerne viser at tendensen også skjer innen "nyheter" og ikke bare innenfor fiksjonen.

Grunnlaget for idealiseringen av forbrytere

Kavga skildrer fire arketyper, hvor gangsteren er en av disse: en antihelt som utnytter manglende lov og orden til å bygge en gjeng og utfolde seg i voldelige eventyr. To andre typer, ifølge Kavga, er den amerikanske drømmeren og hevneren. I disse tilfellene ser vi tydelig hvordan typene appellerer til fascinasjonen for det mørke og morbide, og for spenning, og dette er slett ikke en tilfeldig konsekvens av forfallet i borgerlig ideologi og kultur i imperialismens epoke.

Kavga skriver at de nevnte arketyperne representerer naken kapitalistisk ambisjon, uhemmet av det borgerlige samfunnets lover og normer. Det blir en form for fetisj og et mørkt men forførende resultat av kapitalismen selv, skriver forfatteren. Fra det borgerlige ståstedet er nemlig kriminalitet naturlig, og vil alltid eksistere. Fra det sosialistiske ståstedet derimot, er det slett ikke slik. Kommunistene ser kriminalitet som en del av sosiale forhold med rot i økonomien. For eksempel er det vanskelig se for seg bankran i et samfunn uten banker, vanskelig å se for seg andre former for vinningskriminalitet i et samfunn uten penger, og også en rekke andre forbrytelser lar seg faktisk oppheve i et sosialistisk samfunn. Men borgerskapet ser ingen slike muligheter, blant annet fordi den kapitalistiske økonomien ikke lar seg skille fra den svarte økonomien, narkopenger og andre resultater av kriminalitet flyter alltid over i "den

hvite økonomien". Skatteflukt og sjonglering med aksjeselskaper og eierskap er rutine innen den vanlige økonomien. Og så videre!

Videre skriver Kavga at borgerlig kultur er varer som alt annet i dette samfunnet, og romantiseringen av kriminalitet har sine kommersielle årsaker. Kort sagt: Kapitalister tjener penger på dette. På samme måte som de har tjent penger på å kommersialisere rock og hip-hop, ved å forvandle disse til en feiring av hedonistisk fokus på sex og narkotika, tjener de penger på film og annen kunst med samme formål. Kavga mener dette gir desperate mennesker dårlige forbilder, og tjener til oppløsning av familier og andre sosiale bånd, legitimerer kriminalitet og legger grunnlaget for hardere represjon fra politi og myndigheter, og til vold og fulle fengsler. Det fostrer individualisme og desperasjon. Det er et uttrykk for borgerskapets ideologi i tjeneste for den undertrykkende staten, og det kommer konkret til uttrykk i kulturen som ikoniseringen av "den heroiske filleproletaren".

For et samfunn uten forbrytelser og overgrep

Dette kan tjene som et perspektiv for å forstå hvorfor borgerlige medier promoterer de nevnte kriminelle som kjendiser. Om ikke annet er det lett å se at dette genererer klikk og penger for eierne, og at det således er en kynisk utnyttelse av brutale overgrep. Vi minner om at nytteverdien for massene er minimal ved slike nyheter. Det fører ikke til mer opplysning av folk, og det har svært liten relevans. Det blir en form for tabloide kjendisnyheter, som ikke har noen annen funksjon – for folk – enn rekreasjon og adspredelse, i beste fall. I verste fall er det folkets opium, en avledning fra hverdagens problemer, og en kommersialisert tåke av konsum-ideologi som ligger tykk over det imperialistiske samfunnet.

Det proletariske svaret er å kjempe for en folkets kultur, en revolusjonær kultur, som ikke dyrker verken hedonisme eller kriminalitet av de nevnte typene, men som dyrker klassekampen, det proletariske perspektivet, kampen for et verdig liv, for et samfunn uten undertrykking og nød, og uten kriminalitet og overgrep. For borgerskapet er dette naive drømmer, men vi vet at vi har vitenskapelig belegg for våre mål, og erfaringene fra Kina og Sovjetunionen er konkrete historiske eksempler på samfunn i moderne tid, hvor nesten all slik kriminalitet var utryddet. Vår lyse fremtid inkluderer et samfunn hvor ingen trenger å være vinningskriminelle, hvor ingen trenger narkotika for å døyve håpløsheten og hvor bestiale og patriarkale overgrep er bekjempet og knust med proletariatets samla kraft.

Referanser

[Veronica Orderuds nye liv](#)

[Her kommer Viggo Kristiansen hjem igjen for første gang på 21 år som fri mann](#)

[David Toska skal sitte i TV 2s sjakkstudio](#)

[Reagerer på nazihilsen](#)

[Again on the Lumpenproletariat](#)